

**ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה
ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. (כ"ח:ג')**

האם ה' הוסיף חכמה לאלה שכבר היו חכמים? הרי כתוב שמשוה צריך לדבר אל חכמי הלב, ושה' נתן להם (לחכמי הלב) רוח חכמה!
רבי חיים שמואלביץ זצ"ל הסביר שכדי שה' ימלא אדם ברוח חכמה, האדם צריך להכין את עצמו לכך. ומניין נלמד איזו הכנה האדם צריך כדי לקבל רוח חכמה? מהחכם מכל אדם- שלמה המלך.
הקדוש ברוך הוא פנה אל שלמה ושאל אותו מהי רצונו. שלמה לא ביקש עושר והוא גם לא ביקש אריכות ימים. הדבר היחיד שהוא ביקש היה חכמה. בזכות רצונו האמיתית להשיג חכמה, הקדוש ברוך הוא חנן אותו בחכמה גדולה.
גם האנשים מבני ישראל אשר זכו לרוח חכמה קבלו את החכמה רק אם הם הכינו את עצמם לכך- על ידי דרישה ורצון אמיתי לזכות בחכמה.

השמועה פשטה בישיבה במהירות רבה, רבי איזל חריף זצ"ל הגיע לביקור! הבחורים בישיבת וולוז'ין המפורסמת שמחו על בואו של הרב וקיוו לשמוע ממנו דברי תורה. זמן קצר לאחר שהרב הגיע שמועה נוספת עברה מפה לאוזן: הרב לא הגיע לביקור רגיל אלא כדי לבחור חתן לבתו. בחורים רבים היו מעוניינים לזכות בכך ונאמר להם שהרב יקשה קושיה בפני הישיבה והבחור שיביא תירוץ (תשובה) נכונה וברורה יזכה להתחתן עם בתו.
טור ארוך השתרך מחוץ לחדרו של ר' איזל. הרב שמע תירוצים ודברי חכמה רבים, אבל אף אחד מהם לא מצא חן בעיניו. במשך שלשה ימים הבחורים הציעו פתרונות שונים אבל ר' איזל לא קיבל אף אחד מהם.
בסופו של דבר הרב עזב את הישיבה עצוב על כך שלא מצא חתן לבתו. כאשר העגלה שלו הגיע לקצה העיירה וולוז'ין בדרך הביתה הוא שמע צעקות מכיוון העיר, "רגע! עצור! חכה לי!"
העגלון עצר את העגלה ור' איזל ראה את אחד הבחורים רץ לקראתו. "האם חשבתה על תירוץ לקושייתי?" הוא שאל את הבחור.
הבחור המתנשף השיב, "רבי לא הצלחתי לחשוב על תירוץ. אבל רדפתי אחריו כדי לשמוע ממך את התירוץ הנכון! מהו?"

רבי איזל חיך חיך גדול וקרא, "מצאתי חתן לבתי!"
"אתה חכם אמיתי! אני ראיתי שהאחרים היו מעוניינים רק לזכות בכלה, אבל אתה גם לאחר שהבנת שלא תזכה בכלה מעוניין להשיג חכמה ולדעת את התירוץ!"
ילקוט לקח טוב